

Sygn. akt VIII U 1099/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater	

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2021 r. w Gliwicach

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 lipca 2021 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1099/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 lipca 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił B. S. prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony udowodnił jedynie 22 lata, 2 miesiące i 17 dni okresów pracy górniczej łącznie z uwzględnieniem okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym, w tym 21 lat, 2 miesiące i 21 dni okresów pracy górniczej określonej w art. 50c, ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 291, ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wywodził, że organ rentowy bezpodstawnie odmówił mu zaliczenia do stażu pracy górniczej okresów jego zatrudnienia w (...) / (...) Sp. z o.o. w od 14 marca 2012r. do 23 maja 2012r., w (...) S.A. od 28 maja do 31 grudnia 2012r. i w (...) od 2 stycznia do 31 grudnia 2013r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo zaznaczył, że nawet uwzględnienie odwołującemu do pracy górniczej powyższych okresów nie pozwoli mu na wykazanie 25 lat pracy górniczej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, B. S., urodził się (...)

Był zatrudniony pod ziemią w następujących okresach i na następujących stanowiskach:

- od 2 sierpnia 1984r. do 21 kwietnia 1991r. jako ślusarz pz., od 22 kwietnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. jako górnik pz., od 1 stycznia 1992 do 31 sierpnia 1994r. jako nadgórnika oddziału wydobywczego pz., od 1 września 1994r. do 31 grudnia 1998r. jako sztygar zmianowy oddziału robót likwidacyjnych pz. w Kopalni (...),
- od 1 stycznia 1999r. do 29 marca 2000r. jako sztygar zmianowy oddziału wydobywczego pz., w Kopalni (...).

Okresy te jako bezsporne zostały przez ZUS zaliczone do pracy górniczej, z wyłączeniem występujących w ich trakcie okresów pobierania zasiłków chorobowych, urlopów bezpłatnych, obecności nieusprawiedliwionych.

Nadto ubezpieczony pracował poza górnictwem:

- od 1 września 1981r. do 1 sierpnia 1984r. jako pracownik młodociany – uczeń (...) Elektrowni (...), w Elektrowni (...) w K.,
- od 1 kwietnia 2000r. do 31 grudnia 2008r. jako specjalista w Zakładzie (...) w R.,
- od 1 stycznia 2009r. do 9 stycznia 2012r. jako dyrektor w Zakładzie (...).

Bezspornie okresy te nie podlegają wliczeniu do pracy górniczej.

W okresie od 14 marca do 23 maja 2012r., ubezpieczony zatrudniony był u P. J. prowadzącego (...). Ze świadectwa pracy z 23 maja 2012r. wynika, iż jako pracownik tego przedsiębiorstwa, wykonywał pracę osoba średniego dozoru w specjalności górniczej. Z kolei z pisma (...) Sp. z o.o. z 30 grudnia 2020r., wynika, że spółka ta jest następcą prawnym P. J. prowadzącego (...). W treści tego pisma wskazano, iż u tego pracodawcy odwołujący od 14 marca do 23 maja 2012r. pracował stale w KWK (...). Równocześnie przedsiębiorstwo to obecnie nie posiada umów handlowych zawieranych z kopalniami, wobec czego nie jest w stanie wykazać tej okoliczności.

W okresie od 28 maja do 26 sierpnia 2012r. ubezpieczony zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L.. Ze świadectwa pracy z 31 grudnia 2012r. wynika, iż jako pracownik tego przedsiębiorstwa, od 28 maja do 26 sierpnia 2012r., wykonywał pracę sztygar zmianowy górniczy pz. w KWK (...), od 27 sierpnia do 31 grudnia 2012r., wykonywał pracę sztygar oddziałowy górniczy pz. w KWK (...).

Okresy te nie zostały przez ZUS zaliczone do pracy górniczej.

W okresie od 2 stycznia 2013r. do nadal ubezpieczony zatrudniony jest w (...) Sp. z o.o. w Ż.. Z zaświadczenia z 11 listopada 2020r. wynika, iż jako pracownik tego przedsiębiorstwa, wykonywał pracę sztygar zmianowy pod ziemią. Spółka wykonuje wyłącznie roboty górnicze w kopalniach węgla kamiennego należących do (...) S.A. i (...) S.A. Równocześnie w zaświadczeniu z 9 listopada 2020r. (...) przedstawiła wykaz okresów pobierania przez odwołującego świadczeń chorobowych. Spółka ta dołączyła również wykaz zjazdów. Dalej w piśmie z 23 grudnia (...) wskazała, że odwołujący w ramach zatrudnienia w tej firmie świadczył pracę na rzecz KWK (...), S. i B.. Niezależnie od powyższego (...) S.A. nadesłała wykaz umów, w ramach których (...) samodzielnie, bądź też jako członek konsorcjum, wykonywała roboty górnicze na rzecz kopalń należących do (...).

Okres ten został przez ZUS zaliczony do pracy górniczej, z wyłączeniem występujących w jego trakcie okresów pobierania zasiłków chorobowych, urlopów bezpłatnych, obecności nieusprawiedliwionych i miesięcy w których odwołujący nie wykazał on co najmniej połowy obowiązujących w danym miesiącu zjazdów pod ziemią.

Równocześnie organ rentowy, nie zaliczył do pracy górniczej okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w Ż., od 2 stycznia 2013r. do 31 grudnia 2013r., bowiem

w okresach tym pracodawca odwołującego nie wykonywał robót górniczych na rzecz zakładów górniczych. W szczególności brak było konkretnych umów zawieranych przez to przedsiębiorstwo na wykonywanie przez nie usług, na rzecz zakładów górniczych

w tym okresie, a w szczególności informacji dla jakich konkretnie kopalń prace te były wykonywane, a ponadto czy miały one charakter prac górniczych, górniczo – montażowych.

W dniu 10 listopada 2020r. skarżący złożył w ZUS wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej. ZUS uznał za udowodnione 22 lata, 2 miesiące i 17 dni okresów pracy górniczej łącznie z uwzględnieniem okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym, w tym 21 lat, 2 miesiące i 21 dni okresów pracy górniczej określonej

w art. 50c, ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W oparciu o powyższe ZUS 5 lipca 2021r. wydał zaskarżoną decyzję odmowną, uznając, iż odwołujący nie legitymuje się stażem pracy górniczej wymaganym do przyznania prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu ZUS podkreślił, że nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy górniczej okresów zatrudnienia

w (...)/ (...) Sp. z o.o., (...) S.A. i w (...), z uwagi na brak bezpośredniej umowy zawartej przez te przedsiębiorstwa z kopalnią.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony w toku procesu domagał się zaliczenia do pracy górniczej okresów zatrudnienia w (...)/ (...) Sp. z o.o.,

(...) S.A. i w (...), które po odliczeniu okresów urlopu bezpłatnego i dni nieobecności nieusprawiedliwionych, łącznie wynoszą nieco ponad 1 rok i 9 miesięcy. Wobec powyższego, Sąd mając na uwadze względy ekonomiki procesowej jak również fakt, że nawet doliczenie ww. okresów do wykazanych dotychczas okresów pracy górniczej w wymiarze 22 lata, 2 miesiące i 17 dni, nie pozwoli na wykazanie, wymaganych ustawą, 25 lat takiej pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych odwołującego, dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Sąd w zakresie charakteru pracy odwołującego i rodzaju wykonywanych przez niego czynności oraz wymiaru czasu pracy pod ziemią, dał w całości wiarę dokumentom, które nie były przez strony kwestionowane.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 291, ze zm.).

Zgodnie z art. 50a ust. 1 tej ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)ukończył 55 lat życia;

2)ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3)nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Po myśli art. 50a ust. 2 ustawy, wiek emerytalny wymagany od pracowników mężczyzn mających co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że ubezpieczony ukończył 50 lat życia i przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego jednak równocześnie wniósł o przekazanie zgromadzonych tam środków na rzecz dochodów budżetu państwa.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy skarżący legitymuje się wymaganym okresem pracy górniczej, który – wobec jego wieku – dla przyznania prawa do emerytury górniczej, zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy, musiałby wynosić co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

ZUS uznał ostatecznie za udowodnione przez odwołującego 22 lata, 2 miesiące i 17 dni okresów pracy górniczej łącznie z uwzględnieniem okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym, w tym 21 lat, 2 miesiące i 21 dni okresów pracy górniczej określonej w art. 50c, ust. 1 ustawy emerytalnej.

ZUS nie uwzględnił do okresu pracy górniczej odwołującego okresów zatrudnienia od 14 marca 2012r. do 23 maja 2012r., od 28 maja do 31 grudnia 2012r. i od 2 stycznia do 31 grudnia 2013r., tj. w łącznym wymiarze nieco ponad 1 rok i 9 miesięcy.

W ocenie Sądu, postępowanie dowodowe, a zwłaszcza treść akt emerytalnych ubezpieczonego, stanowczo wskazują, że wykazał on jedynie 22 lata, 2 miesiące i 17 dni okresów pracy górniczej łącznie z uwzględnieniem okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym, w tym 21 lat, 2 miesiące i 21 dni okresów pracy górniczej określonej w art. 50c, ust. 1 ustawy emerytalnej. Z kolei okresy których nie uwzględnił organ rentowy, w sumie wynoszą nieco ponad 1 rok i 9 miesięcy. Ubezpieczony zaś nie podnosił, aby wykazał jeszcze inne dotychczas nieuwzględnione przez ZUS okresy zatrudnienia.

W konsekwencji nawet gdyby uznać, iż w spornych okresach ubezpieczony faktycznie wykonywał pracę górniczą, to wykaże on jedynie 23 lata i 11 miesięcy takiej pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż odwołujący nie spełnia wymogu posiadania 25 lat pracy górniczej łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą. Tym samym nie został spełniony jeden z warunków koniecznych nabycia prawa do emerytury górniczej, o których mowa w art. 50a ustawy emerytalnej.

W związku z powyższym Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – odwołanie oddalił.

(-) sędzia Anna Capik – Pater